ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ ΤΟΥ 1923

"Τὸ αὐγὸ τοῦ φιδιοῦ"

ἢ πῶς ἐπεβλήθη ὁ Χίτλερ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ τελευταία ταινία —40ή— τοῦ διασημου Σουηδοῦ σκηνοθέτη Ἴνγκμαρ Μπέργκμαν, μὲ τίτλο «Τὸ αὐγὸ τοῦ φιδιοῦ», δραματίζεται στὸ ἱστορικὸ πλαίσιο τῆς προναζιστικῆς Γερμανίας. Ἐκτυλίσσεται στὸ Βερολίνο τοῦ 1923, τότε ποὺ ἕνα πακέτο τσιγάρα κόστιζε τέσσερα ἑκατομμύρια μάρκα, τότε ποὺ κανεὶς δὲν εἶχε ἐμπιστοσύνη ὄχι στὸ μέλλον, ἀλλὰ στὸ παρόν.

1923: Ἡ ἀπάνθρωπη χρονιά, ὅπως τὴν χαρακτήριαν οἱ Γερμανοί. Στὰ καμπαρέ, κυριαρχεῖ τὸ τραγούδι: «Βερολίνο, χωρεμτής σου εἶναι ὁ θάνατος». Ἀλλά, ὁλόκληρη ἡ Γερμανία τοῦ 1923 ἀπαρνέει τὸν θάνατο. Γεννημένη ἀπὸ τὴν ἥττα, ἀπὸ τὴν ἐνιγμένη στὸ αἷμα ἐπανάσταση, ἡ Δημοκρατία τῆς Βαϊμάρης ἀγωνιᾶ. Ὁ στρατὸς εἶναι ὁ ρυθμιστὴς τοῦ παιχνιδιοῦ. Ὁ ἀντισημιτισμὸς ἀλλοθι γιὰ τὴν ὀξύτατη οἰκονομικὴ κρίση, ἐξαπλώνεται σὰν ἐπιδημία σ' ὁλόκληρη τὴ χώρα. Ὁ ἐθνικισμὸς τροφοδοτεῖται ἀπὸ τὴν ἥττα, ἀπὸ τὴν γαλικὴ κατάκτηση τοῦ Ρούρ. Οἱ πολιτικὲς δολοφονίες πολλαπλασιάζονται.

Ο ΧΙΤΛΕΡ

Καὶ τότε, ἐμφανίζεται ὁ Χίτλερ: ναζιστὲς καὶ ἐθνικιστὲς θέλουν νὰ ἐπαναλάβουν στὴ Γερμανία τὴν «Πορεία πρὸς τὴν Ρώμη», ποὺ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1922 ἐπέτρεψε στὸν Μουσολίνι καὶ στοὺς φασίστες νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσία στὴν Ἰταλία. Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1923, ὁ Χίτλερ βρίσκεται στὸ Μόναχο, μὲ σκοπὸ νὰ βαδίσει πρὸς τὸ Βερολίνο. Προετοιμάζει τὸ πραξικόπημά του μὲ τὴ βοήθεια τοῦ στρατηγοῦ Λούντεντορφ καὶ ἐλπίζει στὴν ὑποστήριξη τοῦ στρατοῦ. Ἀλλὰ ὁ γερμανικὸς στρατὸς αἰσθάνεται ἀρκετὰ ἰσχυρὸς γιὰ νὰ διασυλάξει μόνος του τὸ γερμανικὸ κράτος. «Τὸ αὐγὸ τοῦ φιδιοῦ», ὁ ναζισμός, θὰ σκάσει δέκα χρόνια ἀργότερα...

Παραβιάζοντας τὴν συνήθειά του νὰ μὴν μιλᾶ γιὰ τὶς ταινίες ποὺ γύρισε ὁ Ἴνγκμαρ Μπέργκμαν δέχτηκε νὰ παραχωρήσει μιὰ συνέντευξη γύρω ἀπὸ τὸ «Αὐγὸ τοῦ φιδιοῦ», στὴν γαλλικὴ ἐπιθεώρηση «Ἐξπρές». «Φυσικά, θέμα τῆς ταινίας εἶναι ἡ ἄνοδος τοῦ ναζισμοῦ στὸ Βερολίνο τοῦ 1923, εἰδωμένη μέσα ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ζωὴ ἑνὸς Ἑβραίου καὶ μιᾶς τραγουδίστριας τοῦ καμπαρέ. Μὲ ντεκὸρ τὸν πληθωρισμὸ καὶ τὸν κομμουνισμό», λέει ὁ διάσημος σκηνοθέτης καὶ συνεχίζει:

«Γιὰ μένα, ὅμως, τὸ γύρισμα μιᾶς ταινίας εἶναι ζήτημα ἐμπνεύσεως. Ἐπεξεργάζομαι τὸ σενάριο αὐτῆς τῆς ταινίας ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια. Ἀπὸ τὸ 1965 εἶχα ἐμπνευστεῖ τὴν ἱστορία δύο ἀκροβατῶν, ποὺ ἀνανκάστηκαν νὰ παραμείνουν στὴν Βαρσοβία, στὴ διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Δὲν μποροῦσα, ὅμως, νὰ βρῶ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ σεναρίου. Ἀργότερα διάβασα τὸ βιβλίο τοῦ Γιοακὶμ Φέστ γιὰ τὸν Χίτλερ καὶ εἶδα καὶ τὴν ταινία του «Χίτλερ: Μιὰ καρριέρα».

«Ἐξαφνικά, ἐμπνεύστηκα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα τοῦ Μονάχου, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1923. Μελέτησα ἐκεῖνη τὴν περίοδο, καὶ κυρίως τὸν ἐξευτελισμὸ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἔδινε σημασία παρὰ γιὰ τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, χάνοντας κάθε ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον. Τὸ σενάριό μου ὁλοκληρωνόταν. Τοὺς δύο ἀκροβάτες τῆς Βαρσοβίας τοὺς τοποθέτησα στὸ Βερολίνο τοῦ 1923 καὶ τοὺς ἔβαλα νὰ ζήσουν ἐκεῖνη τὴ ἑβδομάδα τοῦ Νοεμβρίου, τότε ποὺ κάθε ἐλπίδα εἶχε σβήσει ἀπὸ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων. Βρισκόμουν σ' αὐτὸ τὸ στάδιο τοῦ σεναρίου, ὅταν διάβασα ἕνα ντοκουμέντο γιὰ τὴν πειραματικὴ ἰατρική. Πῶς μὲ τὴν βοήθεια ἠλεκτροδίων ἦταν δυνατὸν νὰ μεταβληθεῖ καὶ νὰ κατευθυνθεῖ ἡ συμπεριφορὰ ἑνὸς πίθηκου. Διαδικασία ποὺ ἡ ΣΙΑ ἐφάρμοσε σὲ ἀνθρώπους...

Τρομοκρατήθηκα κυριολεκτικά. Καὶ μέσα στὴν ταινία μου, πρόσθεσα καὶ αὐτὰ τὰ πειράματα..».

Ἀλλὰ καὶ προσωπικὰ βιώματα περιλαμβάνει τὸ τελευταῖο φίλμ τοῦ Ἴνγκμαρ Μπέργκμαν. Τὸ ἀποκαλύπτει ὁ ἴδιος:

«Σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν, στὰ '36 βρισκόμουν στὴ Γερμανία. Εἶδα τὸν Χίτλερ καὶ τὶς παρελάσεις τῶν ναζί. Εἶδα τὸ παραλήρημα, τὴν ὑστερία ποὺ προκαλοῦσε στὸ κόσμο ἡ παρουσία του. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἔμενα σὲ μιὰ οἰκογένεια, ποὺ καὶ οἱ πέντε γιοί της καὶ οἱ δύο κόρες της πίστευαν βαθιὰ στὴ χιτλερικὴ ἰδεολογία. Διάβασα μιὰ ἐφημερίδα, ποὺ ἔσπερνε τὸ μίσος ἐναντίον τῶν Ἑβραίων. Πάγωσα. Γιὰ μένα ἦταν ἕνα μεγάλο σόκ. Ρώτησα τὰν πατέρα τῆς οἰκογένειας, ἕνα πάστορα, τί ἦταν ὅλα αὐτά. «Δὲν ἀφοροῦν τοὺς ξένους» μοῦ ἀπάντησε. Ἀργότερα, τὸ 1958, ἐπέστρεψα στὸ Βερολίνο, ἀναζητώντας ἐκεῖνες τὶς νεανικὲς εἰκόνες.. Ὅλες βρίσκονται τώρα στὸ «Αὐγὸ τοῦ φιδιοῦ».

ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Τάσις νὰ γενικευθεῖ ἡ κυρία ἀσφάλιση σὲ ὅλο τὸν πληθυσμὸ

ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ (Ἰδ. Ὑπ.). Πῶς ἀντιμετωπίζουν τὸ θέμα τῶν συντάξεων στὴν Εὐρώπη; Τί ἰσχύει γιὰ τὴ συνταξιοδότηση τῶν ἐργαζομένων; Νὰ μερικὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα:

—Σ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς ΕΟΚ τείνει νὰ γενικευθεῖ κύρια ἀσφάλιση γιὰ σύνταξη σ' ὁλόκληρο τὸν πληθυσμό.

—Στὴ Βρετανία, στὴν Ἰσλανδία, στὴ Δανία, ἰσχύουν ἐθνικὰ καθεστῶτα συντάξεων.

—Στὶς περισσότερες χῶρες, ἡ 35ετία ἰσχύει ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, ἐνῶ σὲ ἄλλες ἡ ἡλικία συνταξιοδοτήσεως εἶναι τὰ 60—65 χρόνια γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ τὰ 55—65 χρόνια γιὰ τὶς γυναῖκες.

ΕΝΙΑΙΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

—Οἱ βασικὲς συντάξεις εἶναι ἑνιαῖες γιὰ ὅλους καὶ ἀναπροσαρμόζονται κάθε χρόνο.

—Στὴν Ὁλλανδία καὶ στὴν Ἰταλία, οἱ συντάξεις φθάνουν τὸ 80% τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, στὴ Γαλλία τὸ 50—75%, στὴ Γερμανία τὸ 60% καὶ στὸ Βέλγιο τὸ 75%.

Σ' ὅλα τὰ κράτη τῆς ΕΟΚ προβλέπεται ἀναπροσαρμογὴ τῶν συντάξεων, μὲ βάση τὴν ἐξέλιξη τοῦ δείκτη τιμῶν καταναλωτοῦ ἢ στὴν ἐξέλιξη τῶν βασικῶν μισθῶν.

—Στὴ Γαλλία, στὴν Ὁλλανδία καὶ στὴ Δανία, γίνεται ἀναπροσαρμογὴ δυὸ φορὲς τὸ χρόνο, βάσει τοῦ δείκτη τιμῶν.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

—Στὶς περισσότερες χῶρες, οἱ ἀγρότες ἔχουν ὑπαχθεῖ στὰ ἐθνικὰ συστήματα κοινωνικῆς ἀσφάλισης καὶ ὑπάρχει γενικὴ τάση γιὰ τὴν ἐξίσωση τῶν βασικῶν ἀγροτικῶν συντάξεων μὲ τὰ κατώτατα ὅρια συντάξεων τῶν γενικῶν συστημάτων ἀσφαλίσεως.

ΑΝ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

Ἐξ ἄλλου, γιὰ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ ὑπάρξουν στὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς προστασίας, ἂν ποτὲ ἡ χώρα μας ἐνταχθεῖ στὴν ΕΟΚ, μιὰ μελέτη τοῦ ΚΕΠΕ συμπεραίνει:

—"Ἀμεσες καὶ συγκεκριμένες δεσμεύσεις δὲν θὰ ὑπάρξουν.

Λόγω τοῦ χαμηλοῦ ποσοστοῦ τῶν πόρων ποὺ διατίθενται γιὰ τὴν κοινωνικὴ προστασία στὴ χώρα μας, θὰ πρέπει νὰ ἀναμένονται ἔμμεσες ἐπιπτώσεις. Οἱ ἐπιδιώξεις στὸν τομέα αὐτὸ ἐντάσσονται στοὺς γενικότερους προσανατολισμοὺς τῆς ΕΟΚ, ποὺ ἀποβλέπουν στ βελτίωση τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ διαβιώσεως ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν σταδιακά, οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐξίσωσή τους (ἄοθρο 17 τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης).

—Θ' ἀπαιτηθοῦν πρόσθετοι πόροι γιὰ τὴν κοινωνικὴ προστασία καὶ θὰ ποέπει νὰ ὑπάρξει ὀρθολογικὸς συντονισμὸς τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ προγραμματισμοῦ, ὥστε νὰ ἀποτραποῦν δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στὴν ἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας.

ΒΟΝΝΗ. Στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρική, στὴ Λατινικὴ Ἀμερική, ἑκατομμύρια ἄνθρωποι τοῦ Τρίτου Κόσμου εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ προσφέρουν τὴν ἐργασία τους σὲ πολὺ χαμηλὲς τιμές.

Τὴν ἀνάγκη αὐτὴ ἐκμεταλλεύονται ὅλο καὶ περισσότερες ἐπιχειρήσεις τῶν ἀνεπτυγμένων βιομηχανικῶν χωρῶν, γιὰ νὰ ἱδρύουν ἐργοστάσια στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

Γιὰ τὰ καινούργια αὐτὰ ἐργοστάσια, ποὺ σχεδὸν ἀποκλειστικὰ περιορίζονται σὲ συναρμολόγηση ἑτοίμων ἐξαρτημάτων, τὰ μεγάλα ἐπιχειρηματικὰ καὶ βιομηχανικὰ συγκροτήματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἰαπωνίας ἔχουν ἐπιλέξει ὁρισμένες ζώνες, ἀπὸ τὴ Φορμόζα ὡς τὴ Σενεγάλη' ἀπὸ τὴν Κουάλα Λουμποὺρ ὡς τὴ Σομαλία, στὶς ὁποῖες ἔχουν κολλήσει διάφορες ἐτικέττες: Ζῶνες ἐκβιομηχανίσεως, ζῶνες ἐξαγωγικῆς βιομηχανίας καὶ ἄλλα παρόμοια!

Ἐν τούτοις, ἀντὶ οἱ ζῶνες αὐτὲς καὶ τὰ τεράστια πολλὲς φορὲς ἐργοστάσια τῶν βιομηχανικῶν μονοπωλίων ποὺ ἱδρύονται ἐκεῖ νὰ βοηθοῦν στὶς ἐπείγουσες ἀνάγκες ἐκβιομηχανίσεως τῶν ὑπανάπτυκτων χωρῶν, τροχοπεδοῦν, ἀντίθετα, σὲ βαθμὸ ἐπικίνδυνο τὴν οἰκονομική τους ἀνάπτυξη.

Μιὰ ὁμάδα ἐρευνητῶν τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου Μὰξ Πλάνκ κατέληξε στὴ διαπίστωση ὅτι «ἡ καινούργια διεθνὴς κατανομὴ ἐργασίας προωθεῖται δυναμικὰ σὲ βάρος τῶν ὑπανάπτυκτων χωρῶν».

Σὲ εἰκοσιπέντε χῶρες τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἔχουν ἤδη δημιουργηθεῖ 79 ἐλεύθερες, ἰδιωτικὲς παραγωγικὲς ζῶνες. Σὲ δέκα ἀπὸ τὶς χῶρες αὐτὲς προετοιμάζεται ἡ ἵδρυση 39 ἀκόμα παραγωγικῶν ζωνῶν. Καὶ σὲ ἄλλες 16 χῶρες πρόκειται νὰ δημιουργηθοῦν ἐργοστάσια ἐξαγωγικῶν προϊόντων.

Ἡ ὁμάδα τοῦ Ἰνστιτούτου Μὰξ Πλάνκ, ὑπολογίζει ὅτι τὸ 1975 ἀπασχολήθηκαν στὰ ἐργοστάσια αὐτὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπεν δύσεων σὲ ὑπανάπτυκτες χῶρες 725.000 ἄτομα.

Γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἰδιωτικὲς αὐτὲς ἐπενδύσεις τῶν μονοπωλίων καὶ τῶν πολυεθνικῶν ἐπιχειρήσεων στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες, δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀπολύτως σχέση μὲ τὴν ἐκβιομηχάνιση καὶ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθοῦν οἱ ὅροι ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεσή τους:

ΔΙΧΩΣ ΔΑΣΜΟΥΣ

Πλήρη ἀπαλλαγὴ ἀπὸ δασμοὺς γιὰ τὰ μηχανήματα καὶ τὶς πρῶτες ὕλες γιὰ τὴν ἵδρυση καὶ τὴ λειτουργία τῶν ἐργοστασίων.

Πλήρη ἀπαλλαγὴ ἀπὸ φορολογία γιὰ τὴ λειτουργία τῶν ἐργοστασίων.

Ἐλεύθερη ἐξαγωγὴ συναλλάγματος.

Ἐλεύθερη ἐξαγωγὴ κερδῶν στὸ ὄνομα τῆς μητρικῆς ἑταιρίας.

Καμμιὰ ἐπιβολὴ ὑποχρεώσεως στὸ ἐργοστάσιο γιὰ ἀσφάλιση καὶ κάθε εἴδους πρόνοια ὑπερ τῶν ἐργαζομένων σ' αὐτό.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Οἱ συνθῆκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες δουλεύουν οἱ Ἀσιάτες, οἱ Λατινοαμερικανοὶ ἢ οἱ Ἀφρικανοὶ ἐργάτες τῶν θυγατρικῶν αὐτῶν ἐργοστασίων μεγάλων μονοπωλίων καὶ πολυεθνικῶν ἑταιριῶν στὶς χῶρες τους, εἶναι συνθῆκες ἀθλιότητας, σχεδὸν σκλαβιᾶς.

Ὁ κανόνας εἶναι τουλάχιστον 50 ἑβδομάδες ἐργασίας τὸ χρόνο. Σὲ πολλὲς χῶρες καὶ ἰδιαίτερα στὴ Νότιο Κορέα, τὸ ὡράριο εἶναι δώδεκα ὧρες ἐπὶ ἑπτὰ μέρες τὴ ἑβδομάδα.

Καμμιὰ πρόνοια δὲν παίρνεται συνήθως γιὰ τὸν ἐκκωφαντικὸ θόρυβο ἢ τὴν ἀνθυγιεινὴ ἀτμόσφαιρα μέσα στὸ ἐργοστάσιο.

Ἀλλὰ οὔτε κὰν τὴν ἀνεργία δὲν ἀντιμετωπίζουν ἐξυπηρετικὰ γιὰ τὸν πληθυσμὸ οἱ ξένες αὐτὲς ἐπενδύσεις στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Στὶς περισσότερες περιπτώσεις προσλαμβάνονται ἰδιαιτέρως γυναῖκες μεταξὺ 16 καὶ 30 χρονῶν, ἐπειδὴ αὐτὲς πληρώνονται πιὸ χαμηλὰ ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὸ μηδαμινὸ μεροκάματο τοῦ ἄνδρα ἐργάτη στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες.

Εἶναι χαρακτηριστικὴ μιὰ διαφήμιση ποὺ καταχωρήθηκε πρόσφατα σὲ οἰκονομικὲς ἐφημερίδες τῆς Δυτικῆς Γερμανίας Δίπλα σὲ μιὰ χαμογελαστὴ Ἀλτιτανή, ὁ τίτλος γράφει: «Μόνο γιὰ ἕνα δολλάριο, δουλεύει εὐχαριστιστως γιὰ σᾶς, 8 ὧρες τὴν ἡμέρα».

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ἀδιαφιλονίκητο: Οἱ ἐπενδύσεις αὐτὲς στὶς ὑπανάπτυκτες χῶρες δὲν ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν παλιὰ ἀποικιοκρατία.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Περ. Περάκη: θέλεις ἢ δὲ θέλεις

ΑΠΟ τὶς πιὸ ἰδιόρρυθμες ὅσο καὶ ἐκφραστικὲς φωνὲς τοῦ καιροῦ μας, ὁ Περικλῆς Περάκης παρουσίασε αὐτὲς τὶς μέρες, σ' ἕνα μεγάλο δίσκο, μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Θέλεις ἢ δὲ θέλεις», δώδεκα καινούργια τραγούδια, ποὺ εἶναι βέβαιο ὅτι θ' ἀποτελέσουν σταθμὸ στὴν καλλιτεχνική του καρριέρα καὶ θὰ τὸν καθιερώσουν ὁριστικὰ ἀνάμεσα στοὺς μεγαλύτερους ἑρμηνευτὲς τοῦ καιροῦ μας.

ΣΤΟ νέο μεγάλο του δίσκο «Θέλεις ἢ δὲ θέλεις», ὁ Περικλῆς Περάκης παρουσιάζει τὸν καλύτερο ἑαυτό του. Ἐντελῶς ἀνανεωμένος, δίνει μιὰ ξεχωριστὴ ἀρεσκάδα καὶ ζωντάνια στὰ μελωδικὰ κομμάτια τοῦ δίσκου, ἀποδεικνύοντας γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὶς ἀναμφισβήτητες ἑρμηνευτικὲς του ἱκανότητες.

ΒΑΣΙΣΜΕΝΑ σὲ στίχους τοῦ Ἠρ. Παπασιδέρη, τὰ τραγούδια τοῦ «Θέλεις ἢ δὲ θέλεις» κλείνουν μέσα τους πολλὴ τρυφερότητα καὶ δροσιὰ καὶ μιλοῦν στὴ λαϊκὴ ψυχή, μὲ μιὰ μοναδικὴ ἀμεσότητα κι εὐαισθησία.

ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ τὸν Περ. Περάκη στὰ τραγούδια τοῦ νέου του ἄλμπουμ «Θέλεις ἢ δὲ θέλεις» μποροῦμε νὰ ξεχωρίσουμε: «Αὐτὴ δὲ λέγεται ἀγάπη», «Διαμαρτύρομαι», «Μὴν σκεφτῆς ποτέ σου», «Θέλεις ἢ δὲ θέλεις», «Πές μου τί ἔχεις» καὶ πολλὰ ἄλλα.

ΤΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Παρ' ὅλους τοὺς κινδύνους οἱ Ρῶσοι στράφηκαν πρὸς τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια

ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΑΛΛΗ ΛΥΣΗ

ΜΟΣΧΑ. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση εἶπε «ναί» στὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια, γιὰ ν' ἀντιμετωπίσει τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα. Τὴ δήλωση αὐτὴ ἔκανε ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, Ἀνατόλι Ἀλεξαντρώφ, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἀντιμετωπίζει βέβαια καὶ ὁ δυτικὸς κόσμος. Ἡ ἐκλογὴ εἶναι ὑποχρεωτική — τόνισε — διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση. Καὶ κατέληξε:

Εἴμαστε ὑπὲρ τῆς δημιουργίας νέων ἐργοστασίων στὸ πλαίσιο τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας γιὰ εἰρηνικοὺς σκοπούς.

Ἕνας ἄλλος ἐπιστήμων, ὁ ἀκαδημαϊκὸς Πιότρ Καπίτσα, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Φυσικῆς ἀνέφερε:

—Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὑπάρχει πρόβλημα «ἐνεργειακῆς πείνας» καὶ πρέπει νὰ ἀναζητήσουμε νέους δρόμους γιὰ νὰ ἐπιβιώσουμε. Ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ κλείσουμε τὰ μάτια μπροστὰ στοὺς κινδύνους ποὺ μᾶς παρουσιάζονται. Τὰ ραδιενεργὰ κατάλοιπα τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἐξουδετερωθοῦν.

Ὁ κίνδυνος γιὰ τὸ περιβάλλον καὶ τὸν ἄνθρωπο εἶναι ἄμεσος καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμηθεῖ. Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι, ἂν συμβεῖ μιὰ καταστροφὴ σὲ πυρηνικὸ ἐργοστάσιο, ἡ ἔκτασή της θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ συγκριθεῖ μὲ μιὰ νέα Χιροσίμα.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀποφασίσθηκε ἡ κατασκευὴ πυρηνικῶν ἐργοστασίων στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση, οἱ συζητήσεις συνεχίζονται καὶ οἱ ἀπόψεις ποὺ διατυπώνονται εἶναι ἀντιφατικές. Ἀλλὰ ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ τοῦ ζητήματος εἶναι ἐκείνη ποὺ προέχει.

Ὁ μηχανικὸς Ἀρκάντι Μπεζίνσκυ, τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐρευνῶν τοῦ σοβιετικοῦ ὑπουργείου Ἐνεργείας, παρατήρησε σχετικά:

—Στὸ πενταετὲς πρόγραμμα προβλέπεται ἡ ἀνέγερση μερικῶν ἀκόμη πυρηνικῶν μονάδων σὲ διάφορα σημεῖα τῆς χώρας, γιὰ νὰ ἡ ἀνάπτυξη τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἕναν ἰδιαίτερα σημαντικὸ τομέα στὸ πλαίσιο τῆς γενικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβουμε ὑπ' ὄψη μιὰ σειρὰ οἰκονομικῶν παραγόντων ποὺ χαρακτηρίζουν τὶς διάφορες περιοχὲς τῆς χώρας μας.

Π.χ., ἀπὸ τὶς ἔρευνες ποὺ ἔγιναν στὴν Εὐρώπη γιὰ τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσια, προέκυψε ὅτι ὑπάρχει μεγάλο κόστος κατασκευῆς. Γιὰ μᾶς δὲν εἶναι τὸ ἴδιο. Ὑπάρχει ἄφθονο νερὸ στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ διευκολύνεται ἡ κατασκευὴ πυρηνικῶν ἐργοστασίων».

Ὁ μηχανικὸς Μπεζίνσκυ εἶπε ὅτι σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τοῦ περιβάλλοντος ὑπάρχουν βέβαια ὁρισμένα προβλήματα ἀλλὰ οἱ κίνδυνοι παρουσιάζονται κατὰ τρόπο ὑπερβολικό. Σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωση, οἱ κίνδυνοι αὐτοὶ ἀπὸ τὰ πυρηνικὰ ἐργοστάσιαι εἶναι κατώτεροι, σὲ σύγκριση μὲ τὰ θερμοηλεκτρικὰ ἐργοστάσια.

Γραφεία • Γράμματα • Μεταξοτυπίαι • Σχέδια • Ντεκόρ • Ζωγραφικές
ΣΑΝ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΟΥΝΑΡΗ 103—Χαραλάμπη
ΤΗΛ. 78—103 & 320-293

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Οἱ φτωχοὶ λαοὶ γίνονται ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως

ΕΝΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟ ΓΙΑ 8 ΩΡΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΩΦΩΝ ΚΑΙ ΒΑΡΗΚΟΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΘΕΣΕΩΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Κωφῶν καὶ Βαρηκόων Ἑλλάδος προκηρύσσει διαγωνισμὸν προσόντων, διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κάτωθι θέσεων τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς:

1) Μιᾶς θέσεως διδασκαλίσσης Ραπτικῆς — Κοπτικῆς
2) Μιᾶς θέσεως διδασκαλίσσης Ὑφαντικῆς
3) Μιᾶς θέσεως διδασκαλίσσης Κομμωτικῆς

Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν προκηρυσσομένων θέσεων ἀπαιτοῦνται τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

1) Πτυχίον Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς ἀντιστοίχου εἰδικότητος καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου πτυχίον Ἰδιωτικῆς Σχολῆς ἀναγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὑπερτριετῆ πεῖρα ἀποδεικνυομένη διὰ πιστοποιητικοῦ ἁρμοδίας Ἀρχῆς.
2) Πιστοποιητικὸν Ποινικοῦ Μητρώου
3) Πιστοποιητικὸν Δήμου ἢ Κοινότητος
4) Ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου, τουλάχιστον.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸς κάλυψιν τῶν προαναφερομένων θέσεων δέον νὰ ὑποβάλλουνεἰς τὴν Γραμματεία τοῦ Συνδέσμου (Κορίνθου 299) καὶ κατὰ τὰς ὥρας 5—8 μ.μ. σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀνωτέρω δικαιολογητικῶν ἐντὸς προθεσμίας (10) δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον.

Πλείονες πληροφορίες παρέχονται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας 5—8 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος Δ.Σ.
ΑΠ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ
FIAT - SIMCA
ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689
ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑ·Ι·ΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

Τυπογραφεῖον Καλλιτεχνικὸ
"ΣΑΜΑΡΤΖΗ"
ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΙΛΙΕΤΤΑ
ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ
ΕΥΡΩΠΗΣ
Ἁγ. Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Τηλ. 275-505 ΠΑΤΡΑΙ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίας Παρασκευῆς 40ὁήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρός, ἀδελφῆς, γιαγιᾶς καὶ θείας

ΚΙΚΗΣ χήρας Δ. ΜΟΣΧΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας, ὅπως προσέλθωσι καὶ τιμήσωσι τὴν μνήμη της.

*Τὰ τέκνα: Γιῶργος καὶ Φωφὼ Μόσχου, Γεράσιμος καὶ Σοφία Μόσχου, Μαρία καὶ Γιάννης Καθαρόπουλος, Νίκη καὶ Γιάννης Κουσίδης. Οἱ ἀδελφοί: Ἀργύρης καὶ Μαρία, Γιῶργος καὶ Αἰκατερίνη, Νῖκος καὶ Παναγιώτα Παπαγιαννακοπούλου, Ἑλένη χήρα Σπανοῦ. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λ